

Kādēļ dzimis?

Mēs, līdzīgi Pilātam, visu mūžu dažādos veidos meklējam atbildi uz jautājumu: *Kas ir patiesība?* Vai citiem vārdiem: *Kāda visam ir jēga?* Jēzus toreiz Pilātam un mums šodien sniedz īsu, bet dziļu atbildi.

Es esmu dzimis. Ja es rakstu – es esmu dzimis. Ja tu lasi un domā – tu esi dzimis. Tu esi dzimis mīlestības vai *tā gadījās* dēļ. Tas ir fakts. Konkrēts laiks un vieta.

Jēzus piedzima pirms vairāk nekā diviem tūkstošiem gadu Betlēmē. Bet šī necilā dzimšana izrādījās visnozīmīgākā visā pasaules vēsturē. Tik svarīga, ka sākām cilvēces laiku skaitīt no sākuma.

Es esmu dzimis. Tas man liek domāt par maniem vecākiem. Par senčiem. Saknēm. Piederību. Par turpinājumu. Par Dieva doto spēju radīt. Dot dzīvību. Dot turpinājumu dzimtai. Tautai.

Es esmu dzimis. Tas man liek domāt par Mūžību, jo Bībele runā par divām dzimšanām. Es esmu dzimis no mātes. Taču cilvēkam ir jāpiedzimst arī no Dieva (1. Jāņa 5:1-4). Tas liek domāt par piedzimšanu miesā un garā (Jāņa 3:6-7).

Es esmu dzimis. Kāds ir tavs dzimšanas datums? Un tas otrs?

Es esmu nācis. Tas ir process. Gan *dzimis*, gan *nācis* runā par pagātni. Par to, kas reiz bijis.

Manai dzīvei ir sākums, kad esmu pilnīgi atkarīgs no vecākiem

vai citiem pieaugušajiem. Arvien vairāk šodien runā par to, cik svarīgi bērna izaugsmē ir tieši pirmie dzīves gadi, cik izšķiroši nozīmīga ir mātes un tēva mīlestība. Un cik ātri bērni tiek atrauti no vecākiem un nodoti citu audzināšanai bērnudārzos, skolās, pulciņos vai mobilajos telefonos. It kā ar cēlu mērķi – lai mēs varētu vairāk nopelnīt un bērni kaut ko iemācītos. Taču mums nekad nav gana, un bērni kļūst sveši, jo *nākšanu* – audzināšanu un vērtības – māca visi citi, tikai ne vecāki.

Es esmu nācis. Tas ir laika nogrieznis, ko var raksturot kā sagatavošanos. Kā sevis meklēšanu. Apzināšanos. Nobriešanu. Kā izšķiršanos par to, kā dzīvot.

Jēzus šodienas melu laikā aicina līdzdalīt patiesību. Patiesību par Viņa dzimšanu un manu jaunpiedzimšanu.

Lai liecinātu patiesību. Jēzus Kristus dzima un nāca šajā pasaulē ar noteiktu mērķi – atklāt un liecināt patiesību par Dievu, cilvēku un Mūžību. Viņš dzima un nāca pasaulē izglābt grēciniekus (1. Timotejam 1:15).

Es esmu dzimis. Kaut ko meklējis. Mācījies. Sapratis. Taču mana būtība atklājas tikai tad, kad sāku liecināt. Kad es kaut ko saku. Daru. Rīkojos.

Liecība ir mana ikdiena. Manas uzvaras un zaudējumi. Bēdas un prieki. Darbi un nedarbi. Vārdi un klusēšana. Tas viss ir liecība.

Liecība ir mana dzīve, kas atklāj patiesību par to, kas es esmu. Cik paties es esmu un cik spēju liecināt – dzīvot patiesi? Tas vienmēr ir grūts jautājums.

Patiesība ir kā izvēle uzņemt fotogrāfiju. Es varu nofotografēt visu. Arī nesmu un neglīto. Vai nofotografēt tikai daļu – to skaisto un glīto. Arī tā būs patiesība. Bet ne visa. Man ir izvēle dzīvot un liecināt par to, kas ir izdevīgi un patīkami, vai meklēt un saprast visu dzīves kopainu.

Es varu liecināt par savu dzimšanu un dzīves sasniegumiem. Taču Jēzus šodienas melu laikā aicina līdzdalīt patiesību. Patiesību par Viņa dzimšanu un manu jaunpiedzimšanu.

“Mēs zinām, ka esam no Dieva, un visa pasaule ir grimusi ļaunumā. Bet mēs zinām, ka Dieva Dēls ir nācis un devis mums saprašanu, ka atzīstam patieso. Un mēs arī esam patiesajā – viņa Dēlā Jēzū Kristū. Šis ir patiesais Dievs un mūžīgā dzīvība.” (1. Jāņa 5:19-20)

Ainars Baštiks

Mateja draudze
LBDS Padomes loceklis

Es esmu dzimis un esmu pasaulē nācis tādēļ, lai liecinātu patiesību.

Jāņa ev. 18:37

